

indstilling. Og jeg har heller ikke hørt andet, end at andre også har været enige i det.

Kl. 13.40

Den fg. formand (Grete Schødt):
Så går vi videre i ordførerrækken.

Per Dalgaard (DF):

Dette lovforslag tager igen fat på et meget ulykeligt problemområde, som det ikke er første gang vi drøfter her i salen.

Jeg tror også, at det snart må være klart for alle, at der ikke findes nogen endegyldig facitliste, som vil kunne anvendes i alle tilfælde i forbindelse med samværsproblemer. Hver skilsmisse, hvor der er børn involveret, har i hvert fald én taber, nemlig børnene, og uanset hvordan man vender og drejer sagen, er det børnene, det går ud over.

Hver sag er forskellig fra den forrige, hvorfor der også af denne grund ikke kan være en generel løsning. Vi kan herindefra kun prøve at gøre forholdene for børnene så gode som muligt og så retfærdige som muligt for begge de skilte forældre.

Børn er meget solidariske og vil i langt de fleste tilfælde blive stillet i et frygteligt dilemma, hvis de skal vurdere og udelukke den ene forælder i forhold til den anden. Her er selvfølgelig undtaget de tilfælde, hvor der er misbrug involveret, og hvor jeg bestemt håber, at der er lovgivning, der går ind og griber ind.

Dansk Folkeparti finder, at gældende lovgivning rimeligt dækker de problemområder, skilsmissebørn kommer ud for. Men der er områder, der skal ses på. Vi kunne godt tænke os, at det over for forældre, der skal skilles, altid bekendtgøres, at hvis de ikke kan finde ud af at få samværet med børnene til at fungere på fredelig vis, må myndighederne træde til. Det gælder f.eks. i tilfælde, hvor den ene forælder modsætter sig samvær eller på alle mulige og umulige måder modarbejder dette.

I de henvendelser, jeg får fra borgere, er det ofte kvinder, som er de stygge, og som modsætter sig samværet med faderen og på alle mulige måder prøver at obstruere det. Her burde egentlig en sådan obstruktion, som har fundet sted i en periode, i hvert fald få konsekvenser for forældremyndigheden. Det synes jeg vi skal få kigget på under udvalgsarbejdet.

Jeg ved heller ikke, om en decideret børnesagkyndig har det fulde overblik over familiens situation, det vil også sige, hvordan forældrene

hver for sig fungerer sammen med barnet. Kan en forældresagkyndig få alle aspekter med omkring en sådan situation? Jeg mener, at et totalbillede hører med i en fornuftig løsning på problemerne.

I forslaget står, at statsamtterne i praksis rådspørger børn helt ned til 8-års-alderen. Det finder Dansk Folkeparti er en god procedure, og vi kunne spørge i udvalget, hvorfor der er en 12-års-grænse, som nu åbenbart ikke overholdes.

Dansk Folkeparti finder generelt den opmærksomhed, regeringen har på problematikken, udmærket. Men vi vil stille os positive over for forslaget generelt, og vi vil i udvalgsarbejdet se, hvilke svar der bliver bragt på de spørgsmål, jeg her har nævnt.

Men når det er sagt, vil jeg også sige, at jeg er enig med ministeren i, at staten eller statsamtterne ikke skal til at fungere som overforældre i de sager, hvor forældrene er enige om samværsproblematikken og om, hvordan den skal forekomme. Jeg synes, at vi måske forsøger at bringe nogle spørgsmål frem, som egentlig ikke findes.

Den fg. formand (Grete Schødt):
Så er det fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Rent undtagelsesvis var jeg enig med Dansk Folkepartis ordfører i et retspolitisk spørgsmål, nemlig at dette emne finder vi jo ikke herinde fra Folketinget nogen endegyldig løsning på, næsten ligeegyldigt hvor store anstrengelser vi gør os, og ligeegyldigt hvor mange timer vi bruger på det i en debat. Det er ulykkelige sager, dybe menneskelige tragedier, og det eneste, vi kan gøre, er at prøve at gøre det så lempeligt og så retfærdigt som muligt, så så mange som muligt bliver tilfredse, eller så få som muligt bliver dybt ulykkelige.

SF ønsker med det her lovforslag at sætte mere fokus på barnets rettigheder i forbindelse med samværsager. Der foreslås tre præciseringer i de gældende bestemmelser, nemlig at barnet skal have ret til samvær med den forælder, barnet ikke bor sammen med; barnets egen tilkendegivelse om ændringer i samværet skal tillægges vægt, og aldersgrænsen på 12 år skal fjernes; alle børn skal i princippet høres.

Det Radikale Venstre er i princippet for disse ændringer. Vi er glade for, at fokus lægges på barnets rettigheder og ikke på de voksne. Der kan indvendes meget imod at give mindre børn disse øgede rettigheder, og der er selvfølgelig